

FRANCI TIŠLER - TIŠKA - IN MEMORIAM

* 13. 7. 1966 - 5. 3. 2025

V ponedeljek, dne 10. 3. 2025 ob 16.30 uri, smo se na pokopališču v Kokri za vedno poslovili, od mnogo prezgodaj umrlega prijatelja in veterana osamosvojitvene vojne za Slovenijo, dolgoletnega člana lovske družine (LD) Jezersko in člana policijskega veteranskega društva (PVD) Sever - Gorenjska, Francija Tišler – Tiške.

Franci se je rodil dne 13. 7. 1966 v Kranju. Njegovi predniki izhajajo z domače kmetije »Pr Celar« v dolini Kokre, kjer je tudi teklo njegovo otroštvo in mladost. V letu 1978, t.j. že v 5. razredu osnovne šole, je njegova ljubezen do narodno zabavne glasbe botrovala temu, da je skupaj s sošolci Primožem Krišljem, Mirjano Jugovič in Branetom Tičarjem ustanovil folklorni ansambel (trio) Gašperji, ki je nato v osemdesetih letih prejšnjega stoletja nato prerasel v kvintet. V začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja je nato ansambel pričel sodelovati in nastopati z legendo narodno zabavne glasbe, t.j. Slavkom Avsenikom in njegovim narodno zabavnim ansamblom »Bratje Avsenik«. Skupaj so namreč pričeli nastopati na evropskih turnejah, ki so ansamblu Gašperji na široko odprle vrata tudi v evropski glasbeni prostor (op.: ansambel znan pod imenom »Die Jungen original Oberkreiner) saj so nadaljevali z glasbeno tradicijo ansambla bratov Avsenik.

V tem obdobju je bil Franci, že kot član LD Jezersko, razporejen v takratni rezervni sestav nekdanje Postaje mejne milice (PMM) Jezersko in je kot rezervni miličnik sodeloval v pred in osamosvojitvenih procesih na območju PMM Jezersko. Med osamosvojitveno vojno je poleg rednih nalog opravljal tudi bojne naloge, pri čemer se je nedvomno odlično izkazal. Franci je bil nato v letu 1992 skupaj s celotno kvoto rezervnih miličnikov nekdanje PMM Jezersko razporejen v vojno enoto milice Policijske postaje Kranj, kjer je bil nato v aprilu 1995 zaradi reorganizacije mobilizacijskega sistema policije izločen iz rezervnega sestava.

Po osamosvojitvi je Franci svoje življenje vedno bolj posvečal delu na domači kmetiji »Pr Celarju«, katero je prevzel od očeta. Vedno bolj se je v tem obdobju pričel posvečati tudi svoji drugi ljubezni, t.j. lovstvu. Vzporedno je naprej tekla tudi Francijeva prva ljubezen, t.j. do glasbe. Z ansambloma Gašperji in Bratje Avsenik je nato od leta 1995 dalje dodobra prekriziral cel planet, od Amerike in Azije ter stal na največjih svetovnih odrih ob boku staroste Slavka Avsenika. Franci je bil Slavku Avseniku zelo ljub basist, od katerega se je Franci iz prve roke naučil bistva Avsenikove glasbe in njenih skrivnosti.

Ljudje, s katerimi si je bil Franci osebno blizu vedo povedati, da je bil Franci v svojem bistvu čista duša, ki ni poznala umazanije. Bil je predvsem deloven človek, tako v zasebnem življenju, kot v krogu ansambla Gašperji, kateremu je posvetil velik del sebe. Karakterno ga je odlikovala predvsem njegova človeškost, doslednost in predanost ter pripravljenost pomagati soljudem. V našem spominu bo Franci ostal zapisan tudi kot izjemen človek, ki je kot rezervni miličnik in domoljub s svojo nesebično pripravljenostjo in veliko mero odgovornosti vedno izkazoval izjemno domoljubje. Bil je človek, ki je v življenju vedno brezkompromisno sledil svojim vrednotam in prepričanjem, v katera je verjel. Vedno je dokazoval, da lahko kot aktiven državljan s svojimi dejanji in besedami vpliva na svet okoli sebe. O

tem, da je Franci svoje poslanstvo kot kmetovalec, gozdar, lovec in glasbenik opravljal predano priča njegov življenjski opus. Predvsem tu izstopa njegov glasbeni opus, ki ostaja z nami tudi na več kot 400 glasbenih posnetkih, ki jih je v svoji 47- letni glasbeni karieri z Gašperji soustvaril tudi Franci.

Njegovo zadnje življenjsko obdobje je minevalo mirno in spokojno v bivalnem okolju, kjer je bil cenjen in spoštovan. Veliko časa je posvetil predvsem družini in prijateljem. V bistvu ga je predvsem družina bogatila in veselila, saj je vedno rad skrbel in pomagal pri vzgoji svojih otrok.

Kot veteran osamosvojitvene vojne in domoljub nikoli ni osebno izstopal, niti si pri pristojnem državnem organu ni uredil veteranskega statusa, čeprav mu je ta pripadal. Franci se je v PVD Sever – Gorenjska včlanil šele konec prejšnjega desetletja na iniciativo pisca teh vrstic.

Francija je na koncu njegove življenjske poti izdalo njegovo srce, ki je tej domovini nedvomno dalo veliko. Dejstvo je, da se največkrat prepozno zavemo vsake zamujene priložnosti, ko bi si lahko iskreno in spontano izmenjali misli in besede pozornosti, se obiskali na kratkem klepetu, si skupaj polepšali dan. Vsaka smrt drage osebe nas namreč opozori, da živimo prehitro, največkrat drug mimo drugega.

Na koncu niso leta življenja, ki štejejo, ampak dejstvo, koliko življenja je bilo vtkanega v teh letih. Franci je svoje življenje, kot človek, nedvomno živel polno. Še enkrat.....Franci - Tiška, hvala ti za vse, za vedno boš ostal v zgodovinskem spominu slovenskega naroda in tudi naših spominih.

Vsem njegovim domačim in sorodnikom ter vsem, ki ste ga spoštovali in cenili njegovo domoljubje, požrtvovalnost, delavnost, znanje, strokovnost in izkušnje ter se veselili srečanja z njim in so vas bogatile njegove preproste misli, naše iskreno in najgloblje sožalje.

Vir/avtor: Damjan Renko